

Страшниятъ ловецъ прости на гарванитѣ за тѣхната измама. Той захвърли своя лжкъ и строши отровнитѣ стрели. А за бѣбровитѣ врабци, които го спасиха, великиятъ боляринъ посѣваше всѣка година ниви съ просо. Тамъ се събираха врабцитѣ отъ цѣлото царство, зобѣха просо и дигаха гълчава до небесата.

Великиятъ боляринъ Миломиръ Вълхва отдавна напусна тоя свѣтъ. Ала разказа за неговия животъ продължава да се носи отъ уста на уста. Бѣбровитѣ врабци и до сега се събиратъ срѣдъ нѣкогашнитѣ ниви, сѣяни съ просо. Тѣ и до день днешенъ се казватъ Врабчови поляни. Скачатъ врабцитѣ по тия поляни и предсказватъ времето за иднитѣ дни. Ала вълшебниятъ камѣкъ отдавна е изчезналъ, и никой не може да разбере какво разговарятъ и какво предсказватъ бѣбровитѣ врабци.

Драго Поповъ

ЦАРЬ ГОГО

Ако нѣвга стана царь
и на всичко господарь,
ще премина по земята
съсь корона на главата —
и срѣдъ нѣкой чуденъ градъ
ще си дигна бѣлъ палатъ.

Още съ първата зора
злитъ хора ще сбера
и ще ги изгледамъ строго...
„Молимъ ти се, славни Гого...“

— „Хайде — прошка, но отъ днесъ
да живѣите въ миръ и честь!“